

Asia: VN/31974/2021

Hallituksen esitys eduskunnalle kotoutumisen edistämistä annetuksi laiksi ja siihen liittyviksi laeiksi

Lausunnonantajan lausunto

Yleiset kommentit kotoutumislakia koskevaan lakiehdotukseen

Lakiehdotus syntyy vaatavien muutosten keskelle ja onnistuu olemaan pääosiltaan aiemman lain mukaisesti selkeä vastuunmäärittelyssään sekä vahva käytännön jalkautuksen tuki toimijoille kotoutumisen edistämistä. Kotoutumisen edistäminen on toimijoille yhteinen tavoite, ja yhteistyöhön eri muodoissaan ohjataan vahvasti lain avulla. Kotoutumisen edistämisen viranomaisvastuut ja tavoitteet on kuvattu pääosin selkeästi. Laki viitoittaa yhteistyövelvoitetta myös kolmannen sektorin toimijoiden kanssa tehtävälle yhteistyölle, ja asiakkaiden arkeen ulottuvina toimijoina heidän merkityksensä kotoutumisen edistämisen tavoitteessa onkin korvaamatonta. Hyvä yhteistyö on tae myös kustannustehokkuuteen sujuvan asiakasprosessin kautta.

Lakiesityksen perusteella pääasiallinen vastuu kotoutumisesta on kunnalla. Lakiesityksessä nostetut kuulemisen velvoitteet kuntien ja hyvinvointialueen välillä (kuntaan ohjaaminen & perhekotien perustaminen) luovat alueellista ymmärrystä kotoutumisesta kokonaisuutena. Kuulemiset myös varmistavat kotoutumisen edellytyksiä huomioimalla paikallisia ja alueellisia resursseja ja samalla tuomalla esiin niiden mahdollisia puutteita. On ymmärrettävää, että lakiuudistus on tehty suurten kaupunkien näkökulmasta, koska suurin osa maahan muuttaneista asuu niissä. Pienempien kuntien velvoitteena on järjestää samat minimipalvelut pienemmällä rahoituksella, koska vieraskielisten määrä on pienempi. Tämä voi asettaa maahanmuuttajat eriarvoiseen asemaan asuinkunnan perusteella. Kunta voi tarjota monia palveluita niin halutessaan, mutta taloudellisten resurssien ja henkilöresurssien vähäisyys rajoittaa kotoutumisohjelmassa saatavilla olevaa palveluvalikkoa. Haasteena on myös kuntarakenteen sirpaleisuus ja voimakas heterogeenisuus. Yksilöllinen kohtaaminen on itsestään selvää, mutta henkilöt, joilla on hyvin erilaisia tarpeita, ohjautuvat samoihin palveluihin. Omakielinen orientaatio ja kotoutumiskoulutukset ovat tästä hyviä esimerkkejä. Erilaisiin opetusryhmiin ei riitä pienissä yksiköissä osallistujia.

Kotoutumisajan lyhentäminen vaikuttaa haitallisesti erityisesti pienissä ja mahdollisesti jopa keskisuurissa kunnissa asuvien maahanmuuttajien elämään. He eivät pääse yhtä nopeasti tarvitsemiinsa koulutuksiin, koska ryhmiä ei saada käyntiin niin usein. Heidän kotoutumisajastaan iso osa kuluu odottamiseen. Uudessa laissa kunnalle tulee velvoite järjestää palvelutarpeen arvioinnin jälkeen 14 vuorokauden sisällä kotoutumissuunnitelman laatiminen. Sen jälkeen kuukauden kuluessa pitäisi ohjata kotoutuja tarpeitaan vastaavaan palveluun. Palveluiden tarjoaminen tasaisesti ympäri vuoden toteutuu hyvin niissä kaupungeissa, joissa maahan muuttaneita on paljon. Pienissä kunnissa taas orientaatiokoulutuksen tai kielenopetuksen ryhmien kokoaminen on lähes ylipääsemätön haaste. Kaupunki voi tarjota vastatulleille omana palvelunaan kielikoulutusta ja kotoutumista edistävää toimintaa, joka mahdollistaa opintojen

aloittamisen odotusaikana. Tämä on kuitenkin sivutoimista, ei-velvoittavaa opiskelua, joka ei ole samalla tavalla tavoitteellista intensiiviopiskelua kuin kotoutumiskoulutus. Kotoutujan kotoutumisaika kuluu, mutta palvelut eivät välttämättä vastaa kotoutujan yksilöllisiä tarpeita. Tällöin lyhennetty kotoutumisaika ei palvele tarkoitustaan. Kotoutumisaika olisi syytä määritellä palveluiden käyttöaikana eikä kalenterivuosina, jotta eri puolilla maata asuvien yhdenvertaisuus toteutuisi.

Henkilökunnan osaamisen kehittäminen kunnan eri sektoreilla on hyvin tärkeää, koska maahanmuuton kysymyksiin erikoistuneita asiantuntijoita on joka tapauksessa vain rajoitettu määrä. Millaisia koulutusmahdollisuuksia uudessa tilanteessa tarjotaan valtakunnallisesti eri sektoreiden toimijoille?

Työllisyysnäkökulman painottaminen on hyvä asia uudessa lakiesityksessä. Siinä on kuitenkin jätetty työperusteisesti maahan muuttaneet kotoutumispalveluiden ulkopuolelle. Matalan kynnyksen ohjaus ja neuvonta on tarkoitettu kaikille, mikä on erinomainen asia. Työperusteisesti maahan muuttaneiden henkilöiden asettautumiseen ja kotoutumiseen tulisi myös pyrkiä vaikuttamaan. Yhteiskunnan toiminnan ja hyvien väestösuhteiden kannalta on tärkeää, että työhön Suomeen tulevat toivotetaan tervetulleiksi. Mikäli he kokevat kotoutuvansa osaksi suomalaista yhteiskuntaa, he myös haluavat jäädä tänne. Orientaatiojakson avaaminen kaikille sekä matalan kynnyksen ohjauspalveluista saatava kotoutumispalveluihin suunnattu opintoharjoitus tarjoaisivat hyvän alun myös tämän ryhmän kotoutumisen edistämiseen.

Lakiesitys nivoo osaltaan työllisyyden kokonaisuudistuksen osaksi kotoutumista, ja kotoutumisen ja työllisyyden yhteinen pinta on lakiesityksen kautta esillä hyvin. Tästä syystä kaupunkien mahdollisuus olla järjestämis- ja johtamisvastuullisina molemmissa asioissa on erittäin perusteltua. Tällä on merkitystä myös hyvinvointialueiden kotoutumisen edistämisen suunnitteluun, jotta vastuusuhteet ovat mahdollisemman selkeät. Tämä luo myös mahdollisuuksia sosiaalihuollon työelämäosallisuuden vahvempaan sanoittamiseen.

Kotoutumisen edistäminen monen politiikan risteyspintana nousee lakiesityksessä esiin kiitettävästi. Asiakastasolla tämä tarkoittaa osaavaa ja toisensa työstä vahvasti perillä olevia työntekijöitä asiakasohjauksen varmistamiseksi.

Erityisesti ihmiskaupan uhrien tuominen näkyviin omana asiakasryhmänä ja selkeästi yhdyspinnalla olevana ryhmänä on kiitettävä asia. Lapsen parhaan korostaminen esimerkiksi lastensuojelulain ja hyvinvointialueen vastuun nostamisena esiin on tärkeää.

Lain soveltamisessa on huomioitu myös tilapäisen suojelun statuksen saaneet, mutta muuttuneessa maailmanpoliittisessa tilanteessa olisi tarpeen tuoda tämä erityisen huomion ryhmä näkyviin lakiesityksessä, perusteena kunnan tuleva työllisyyden hoidon velvoite.

Perusmuotoinen tai monialainen osaamisen ja kotoutumisen palvelutarpeen arviointi ja kotoutumissuunnitelma (12-22 §)

Nykyisen lain mukainen kohderyhmä tulee laajentumaan, kun kunta tulee vastaamaan sekä työttömien työnhakijoiden että työvoiman ulkopuolella olevien kotoutumisen edistämisestä ja tämä tulee huomioida kunnille tulevassa rahoituksessa. Työvoiman ulkopuolella olevien tavoittaminen tulee olemaan haasteellista ja edellyttää rekisteripohjaista ratkaisua.

Palvelutarpeen arvioinnin, kotoutumissuunnitelman ja seurannan elementtien kautta muodostuu aiempaa vahvemmin kuntien (työllisyydenhoidon) ja hyvinvointialueiden välille yhteinen käsitteistö, jonka pohjalta on mahdollista rakentaa yhteisesti ymmärrettävää sisältöä. Palvelutarpeen arvioinnin merkityksen voi katsoa lakimuutoksen kautta vahvistuvan ja monialaisen palvelutarpeen arvioinnin kautta syntyy kunnan ja hyvinvointialueen välille yhdyspinnalle yhteinen työkalu, joka varmistaa osaltaan yhdenvertaisuutta asiakkaiden välillä. On keskeistä, että asian johtovastuu on selkeästi määriteltä. Sosiaalihuollon palvelutarpeen arviointi ja asiakkuuden suunnitelmat voivat edelleen osaltaan tarvittaessa täydentää palvelua ja uudistus voi auttaa kohdentamaan sosiaalihuollon palvelutarpeen arviointia sitä erityisesti tarvitsevalle.

Velvoite monialaisen palvelutarpeen arvioinnin tekemiseen erityisesti nimetyille asiakasryhmille voi selkeän johtovastuun lisäksi edesauttaa yhdyspinnan rakentamista. Tämä ohjaus on tarpeen ennen kuin toiminnasta itsestään nousee palvelun kehittämisen oivalluksia.

Näkemyksemme mukaan perheen kotoutumissuunnitelma on nykyisin aikana suhteellisen alikäytetty mahdollisuus ja kunnilla onkin tässä uusi mahdollisuus asiakkaidensa kokonaistilanteen aiempaa vahvempaan kartoittamiseen.

Mikäli kotoutumisaikaa halutaan lyhentää, tarvitaan vahva yhteinen ymmärrys alkupalveluiden tehostamisesta, monialaisesta yhteistyöstä ja riittävästä kotoutumispalveluiden saatavuudesta. Kotoutumisajan lyhentyminen pakottaakin tehostamaan yhteistyötä ja kommunikointia kotoutumisen edistämisen toimijoiden välillä. Lakiesityksessä pyritään huomioimaan tarvittava jousto erityisen tuen tarpeessa oleville kotoutujille. Alkuvaiheen kotoutumispalveluiden tehostaminen ja kehittäminen on oikea suunta kotoutumisen nopeuttamiselle. Tavoite luku- ja

kirjoitustaidottomien sekä traumataustaisten kotoutujien riittävästä kotoutumisesta 2–4 vuodessa voi kuitenkin olla haasteellista ja tämä tuleekin huomioida.

Tulee kuitenkin olemaan riskinä, että pienemmillä paikkakunnilla odotusajat palveluihin pääsyyn ovat pitkiä ja kotoutumisaika kuluu passiiviseen odotteluun, mikäli odotusajan toimintaa ei systemaattisesti ole järjestetty.

Kielitaidon ja kielen oppimisen edellytysten arvioiminen on asiantuntijatyötä. Lisäksi osaamisen ja työllistymis-, opiskelu- ja muiden kotoutumisvalmiuksien arvioiminen alkuvaiheen arvioinnin osana vaatii syvällistä osaamisen tunnistamisen osaamista. Palvelutarpeen arvioijan asiantuntijuuteen ei esityksessä oteta kantaa.

Toisaalta tarkka yksilöllinen arviointi ei vaikuta kotoutumisen nopeuteen, jos palvelutarjonta on alueella rajallinen, eikä juuri tälle kotoutujalle sopivaa palvelupolkua ole nopeasti tarjolla.

Kotoutumiskoulutus (24-25 §) ja omaehtoisen opiskelun tukeminen (26-30 §)

Osaamisen kehittäminen on avaintekijä niin kotoutumisen edistämässä kuin työmarkkina aseman parantamisessa. Omaehtoisen opiskelun mahdollistaminen ja kriteereiden keventäminen ovat välttämättömät, jotta voidaan hyödyntää vapaan sivistystyön tarjoamat laaja-alaiset koulutukset, joiden tarkoitus on edistää laissa tarkoitettua yhteiskunnallisia ja kulttuurisia valmiuksia sekä arjen kansalaistaitoja. Kuntien on varmistettava kotoutumispalveluiden monipuolisuus ja riittävä saatavuus.

Alle 25-vuotiaiden opiskelujen ja erityisesti toiseen asteen koulutuksen ensisijaisuus on olennaista työllistymisen mahdollisuuksien näkökulmasta, ja lakiesitys huomioi tämän.

Haavoittuvimmassa asemassa olevien maahanmuuttajien huomioiminen vapaan sivistystyön koulutuksen maksuttomuuden pitämisestä ennallaan on hyvä asia. Samalla on todettava, että tehtävään tulee osoittaa riittävä rahoitus valtiolta. Monien henkilökohtaiseen elämään liittyvien syiden takia pidennettykään kotoutumisaika ei riitä tämän kohderyhmän kohdalla usein tavoitteiden saavuttamiseen. Lakiesityksessä halutaan kiinnittää huomiota erityisesti kotona

lapsia hoitavien vanhempien kotoutumisen mahdollisuuksien parantamiseen. Tämän kohderyhmän kohdalla kotoutusajan ei pitäisi olla opiskeluoikeutta ja koulutuksen maksuttomuutta rajaava tekijä. Yhteiskunnan etu on, että nämä henkilöt osallistuvat perustaitojen kehittämiseen mahdollisimman paljon. Ne, jotka eivät pääse luku- ja kirjoitustaidon ja muiden perustaitojen puutteiden takia siirtymään työvoimakoulutuksena tarjottavaan koulutukseen,

jäävät ilman jatkopolkuja. Kohderyhmä ei ole kovin suuri, joten koulutukseen pääsyn rajaaminen kalenterivuosissa määriteltyyn kotoutumisaikaan ja sen lisävuoteen ei ole perusteltua.

Kotoutumiskoulutuksen kielitaitotestin käyttöönotto on haastava prosessi. Ennen kuin testiä aletaan käyttää koulutuksen laadun arvioinnin välineenä, täytyy testin sopivuus, osuvuus ja luotettavuus varmistaa. Testattavat ovat lähtötasoiltaan hyvin heterogeeninen joukko. Perustaitojen puutteet vaikuttavat testissä suoriutumiseen kielitaidon tasosta riippumatta. Lähtötason huomioivan arviointikokonaisuuden kehittäminen ei ole yksinkertaista, joten kotoutujien

ja koulutuksen järjestäjien oikeudenmukaisen arvioinnin varmistamiseksi testin laadintaan ja hallintointiin on panostettava huolellisesti. Yhtenäinen testi ei takaa yhtenäistä ja oikeudenmukaista opetusta tai arviointia. Testi ohjaa opetusta varmasti, joten sen jatkuva kehittämistyö on tärkeää. Keskeistä kuitenkin on huomioida, että kotoutumisen osalta kielitaito on aivan keskeinen asia. Tällöin on perusteltua, että kotoutujien kielitaidon parantamiseen liittyy

mahdollisuuksien ohella myös vastuita.

Yleiset kommentit kunnan kotoutumishjelmaan (11 §) ja monikielinen yhteiskuntaorientaatio (23 §)

On hyvä, että laki asettaa kunnan kotoutumishjelman vähimmäissisällön. Kotoutumishjelmassa tarjottavat palvelut muodostavat kotoutumisen peruskallion asiakastasolla. Tämä varmistaa osaltaan myös hyvinvointialueiden palveluluiden pohjaa ja piirtää näkyviin yhdyspintaa kuntien ja hyvinvointialueiden välille. Tätä korostaa esityksen nosto vapaaehtoisesta hyvinvointialueen oman kotoutumisen edistämisen ohjelman mahdollisuudesta. On kuitenkin korostettava kuntien ja alueiden suuren heterogeenisuuden vuoksi, että mahdollisen hyvinvointialueen oman kotoutumisen edistämisen ohjelma ei ohjaa kunnan vastuulla olevaa toimintaa, vaan toimii alueen työvälineenä oman toimintansa osalta. Käsitteenä kotoutumishjelma on kunnille siirtymäajan ristiriitainen kunnan uuden suunnitelma-asiakirjan uusimiseen saakka. Kotoutumishjelman saavutettavuus kohderyhmälle olisi hyvä mainita myös lakitekstissä.

Alaikäisenä ilman huoltajaa tulleiden lasten ja nuorten palvelut (3 luku)

Hybridiyksiköt, joissa on sekä turvapaikanhakijoita että jo oleskeluluvan saaneita, on hyvä uudistus. Tällä tuetaan vakautta ja pysyviä ihmissuhteita lasten elämässä.

Yksin alaikäisenä tulleiden tuen siirtäminen sosiaalihuoltoon voi pitää hyvänä muutoksena. Työskentelyssä keskeistä onkin lapsen edun arviointi ja ensisijaisuus. Tähän sosiaalihuollolla on hyvät valmiudet. Kunnan ja hyvinvointialueiden yhdyspintatyö on myös tässä oltava saumaton. Tämä kokonaisuus on selkeästi muusta lakikokonaisuudesta poiketen hyvinvointialueen vastuulla oleva asia.

Kuntaan ohjaaminen (4 luku)

Kuntaan ohjaamisessa toimijoiden vastuut ovat kirjatut lakiesitykseen selkeiksi. Haastavin onkin hyvinvointialueen vastuun käytännön toiminnan hahmottuminen ja sujuvuus paikallisesti. Kuntaan ohjaamisessa yhteistyön saumattomuus ja tiedonvaihdon sujuminen ovatkin olennaiset ja vaativat myös hyvinvointialueilta hyvää suunnittelua jo rakentamisvaiheessaan, pelkän lakisäateisten vastuiden toteamisen sijaan.

Kunnan, hyvinvointialueen ja valtion tehtävät (5-7 luvut)

Esitys selkeyttää osaltaan viranomaisten vastuita sote -uudistuksen aiemmista lähtökohdista. Erityisesti se näkyy käytännön tasolla kuntaan jäävän kotoutumisen edistämisen ja syntyvien hyvinvointialueiden välisessä työnjaossa. Viranomaisvastuut piirtyvät näkyviin velvollisuudella hyvään yhdyspintatyöhön myös asiakastasolla. Selkeytystä edesauttaa asiakasryhmien kuten ilman huoltajaa maahan tulleiden lasten ja nuorten viranomaistyönjaossa. Kuntien ja hyvinvointialueiden tulevaisuudessa suunnitelma-asiakirjoissa tulevat oletettavasti näkyviin tavoitteiden lisäksi myös vastuutahot. Koska hyvinvointialueet ovat rakentumassa, tarkemmat vastuutahot niissä täsmentyvät oletettavasti edelleen. Lainsäädäntöön tulee kuitenkin jättää riittävästi harkintavaltaa kunnille, koska kuntien merkittävä erilaisuutta ei voida jättää huomioimatta.

Lain yksi tavoitteista on nopeuttaa ja tehostaa kotoutumista. Tämä tulee näkyviin aiempaa vahvempana nimettyjen asiakasryhmien kuten kotihoidon tukea saavien huomiointina esimerkiksi kotoutumissuunnitelman ajan joustoissa. Jousto mahdollistaa kotoutumisen palveluiden hyödyntämisen ilman viiveitä edes osittain ja nähdäksemme edesauttaa kotoutumisajan hyödyntämistä kokonaisuudessaan aiempaa paremmin. Tämä vaatii myös toimivat sote-palvelut, ja laissa onkin selvästi sanoitettuna hyvinvointialueiden vastuita näkyviin.

Kunnan vastuita lisätään työllisyyden TE24-uudistuksen kautta huomattavasti myös kotoutumisen kentällä. Kuntien tulee saada tässä tuekseen neuvontaa. ELY:n vastuut antavat kunnille tarvittavaa selkänööriä rakentuvassa tilanteessa.

Kunnille osoitetaan kotoutumisen suunnitelmien seurantavastuu kotoutumisen alkuvaiheen muutoksiin nähden suhteellisen väljäksi (min. 1krt/v). Lakiesitys muistuttaa kuitenkin myös tarpeenmukaisesta tarkistamisesta.

Uutena kunnan vastuiden piiriin tulee ilmoitus kotoutumista edistävän palvelun tarpeessa olevasta henkilöstä. Tämä on kannatettava asia ja poistaa sattumanvaraisuutta palvelujen piiriin pääsemisessä.

Valtion korvaukset (8 luku)

Lakiesitys pyrkii edelleen selkeyttämään korvausten hakua. On tärkeää, että kuluja korvataan sinne, missä kulut syntyvät ja tämän lakiesitys pyrkii ottamaan sen nähdäksemme huomioon mahdollistamalla eri korvaustyyppisiä tietyin selkein ehdoin sekä kunnille että hyvinvointialueille. Erityiskustannusten osalta toimijoiden vastuut suhteessa haettaviin sopimuksiin ja saataviin korvauksiin kaipaa vielä käytännön tason sopimista.

Vaikka korvausjärjestelmää tullaan lakiesityksen mukaisesti yksinkertaistamaan, substanssin osaamisen vastuu laajenee nyt kahteen toimijaan, kun samaa osaamista tulee olla sekä kunnissa että

hyvinvointialueilla. Tämän resursointiin ei ole kiinnitetty riittävää huomiota ja valtion tulee korvata täysimääräisesti resursoinnin lisääntymisen tarve kunnissa.

Tiedonsaanti ja tietojärjestelmä (9 luku)

Kunnille rakennettava tietojärjestelmä ja suunniteltu käyttöoikeusmyöntö hyvinvointialueen työntekijälle lakisääteisen monialaisen työn mahdollistamiseksi on välttämätön. On tärkeää, että kunnilla on mahdollisuus saada kotoutumisen edistämiseen tarvitsemansa tieto eri viranomaisilta. Maahanmuuttajia koskevien tietojen siirto toimii tällä hetkellä heikosti.

Myös TE24-uudistuksen vaikutukset työllisyyden hoidon kenttään, esim. oppilaitokset huomioiden, ovat esityksessä tietojärjestelmän suhteen loogiset.

Yleiset kommentit muihin lakiehdotuksiin

Hallituksen esitys vapaasta sivistystyöstä annetun lain muuttamisesta on toimiva ja mahdollistaa haavoittuvassa asemassa olevien kotoutujien opiskelun nykyisessä laajuudessa. Kohderyhmän kotoutumisajan pitäisi olla nykyistä pidempi tai kotoutumista edistäviin palveluihin osallistumista tulisi tukea vahvemmin muilla tavoilla myös kotoutumisajan päättymisen jälkeen.

Vaikutusten arviointi ja muut perusteluja koskevat huomiot

Vaikuttavuuden arviointiin tulee tuottaa työkaluja ja tiedollista tukea. Nähdäksemme vaikuttavuus on myös laajasti huomioitava käsite, jota tulee kirjata huomioitavaksi suunnitteluasiakirjoihin systemaattisesti.

ELY:n rooli sanoitetaan esiin alueensa tukena muun muassa alueellisen seurannan vastuun kautta. Raportointivastuu ELY:lle ja rakennettavana oleva mittaristo tietovarantoa ja ylipäätään tiedolla johtamista varten luovat kunnille uudenlaisen mahdollisuuden vaikuttavuuden arviointiin.

Perusteluissa verrataan kotoutumisaikoja muihin Pohjoismaihin. Ruotsissa kotoutumisajan lyhentämisen yhteydessä otettiin käyttöön myös muita aktiivisia työllisyystoimia, joten ajan lyhentämisen vaikutusta ei voida irrottaa niistä. Palveluiden vaikuttavuuden arviointia tehtäessä täytyy ottaa huomioon myös se, kuinka aktiivisesti palveluihin on osallistuttu / voitu osallistua. Lisäksi esimerkiksi koulutuksen tulosten saavuttamisen arvioinnissa täytyy ottaa huomioon lähtötaso. Valtakunnallisen kielitaitotestin tulosten vertailu tuottaa tietoa kyseisessä testissä menestymisestä, ei kotoutumisen onnistumisesta. Kotoutumisen palveluiden saatavuuden ja palveluihin pääsemisen vertailu tuo varmasti esille, miten yhdenvertaisuus toteutuu eri puolilla maata erilaisissa olosuhteissa.

Lakiesitys on monelta osiltaan kannatettava, mutta erityisesti tehtävien riittävä rahoitus herättää kysymyksiä. Erityisesti keskisuurten- ja suurten kaupunkien osalta paine resurssien lisäämiseen on olennainen ja valtion tulee korvata täysimääräisesti lainsäädännöstä syntyvät kustannukset. Tärkeää

on myös, että valtionrahoitteisen aluehallinnon ja oman rahoituksensa varassa toimivan paikallishallinnon mahdollinen taloudellisen osaoptimoinnin vaara ei johda asiakkaan osalta haasteelliseen tilanteeseen.

Immonen Nina
Porvoon kaupunki/sosiaali- ja terveystoimet